

Petr Žantovský: Po volbách jako po výprasku

[pz prvnizpravy.cz/zpravy/politika/petr-zantovsky-po-volbach-jako-po-vyprasku](https://prvnizpravy.cz/zpravy/politika/petr-zantovsky-po-volbach-jako-po-vyprasku)

V mých rodných východních Čechách se říkávalo, byla-li krmě obzvlášť chudá, což vzhledem k tehdejší (ne)movitosti naší rodiny nebylo úkazem řídkým, úsloví „po večeri jako po výprasku“, píše Petr Žantovský ve svém cyklu „Pohled přes rameno“.

Petr Žantovský

29. ledna 2023 - 06:20

To se mi vybavilo při pohledu na výsledky druhého kola prezidentské volby, v nichž poměrem 3:2 přehrál Petr Pavel Andreje Babiše. Obvykle podobné události docela prožívám, mám svého jasného a od prvopočátku do konce téhož favorita a sleduji, v čem on či jeho protivníci chybovali, neboť to bývá docela poučné. Tentokrát se ale tento rituál nekonal. Z volební nabídky jsem některé kandidáty znal osobně, jiné sleduji dlouhodobě zpovzdálí, což mi ostatně velí i moje profese – vnímat a analyzovat podobné události. Kromě toho ale zůstávám občanem a chci mít v té tombole svého koně.

A to je právě ta metaforou s chudou nabídkou. Že bude v druhém kole Andrej Babiš, bylo jasné předem, Že proti němu bude stát buď Danuše Nrudová nebo Petr Pavel, bylo také nabíledni. Nevědělo se jen, jak strašidelně slabý výkon

podá Nerudová, že se vyloučí ze hry svou vlastní nepřipraveností a asi i nekompetencí k vybranému úkolu. Takže zbyli ti dva, Pavel a Babiš. Veškerá mainstreamová média se pustila do naprosto zdrcujícího kobercového náletu pod heslem Pavel na Hrad. Pavel na vás vykukoval odevšad. Jeden můj vtipný známý mi napsal: *„Pustím si TV, je tam Pavel, pustím si rádio, slyším Pavla, otevřu si noviny či internet, a všude Pavel. Bojím se pustit si porno...“* Hořký humor, ale výstižný.

Předchozí dvě volby, v nichž zvítězil Miloš Zeman, probíhaly podle podobného scénáře. Jeden Zeman a proti němu sedm či kolik antiZemanů. Letos to bylo víceméně totéž s Babišem na terči. Vůči Babišovi, byť odlišným způsobem, se vymezil i kandidát SPD Jaroslav Bašta, což Babiše pak vedlo k nepřilíš promyšleným větám o nemožnosti jakékoli budoucí kohabitace s Okamurovým hnutím. Tím podle mého odehnal ty okamurovce, kteří za normálních okolností nevolili Babiše, ale ještě silněji nechtěli na Hradě Pavla. Tyto hlasy pak Babišovi chyběly. Nevím, zda by to byl dostačující počet, asi ne, ale byla to zbytečná vlastní branka.

Jeden jiný můj přítel ekonom shrnul výsledky velice přesvědčivě a já jsem s to jeho slova podepsat: Prezidentské volby: byly skutečně referendem o Babišovi. Jeho voliči jsou lidé, kteří ho chtěli volit. Voliči Pavla tvoří pestrou směs, jsou to lidé, kteří by volili kohokoliv, jen ne Babiše. V tomto smyslu pětikoalice rozdělila tuto společnost na „Babišovce“ a „ty ostatní“. S tímto podáním demokracie vyhrála parlamentní volby a nyní i prezidentské. Ožívá stará charakteristika demokracie – je to systém, ve kterém vrabci přehlasují orla.“ To je naprosto přesná charakteristika. K ní ještě přítelův dovětek: *„Uvidíme, jak to bude fungovat. Totalitní moc se většinou začne rozkládat zevnitř ... rád bych se mýlil a nerad bych takovou lekci platil“*, napsal. Ani já, dodávám, ale patrně

nás to nemine, jeho, mne, nás všechny. Pětikoalice nyní drží v ruce všechny pilíře moci – obě komory parlamentu, vládu, Hrad i Ústavní soud. Může si tedy s námi dělat, naprosto co bude chtít.

Existuje však ještě jeden možný scénář, který dávám takřikajíc volně do placu. Sebevědomí a mocenská ambice prezidenta Pavla, zvoleného za jáсотu zfanatizovaného zástupu, nepochybně značně nateče. Bylo to patrné už z jeho první tiskové konference po zvolení. Lze předpokládat, že se jako hlava státu bude chtít emancipovat, ostatně nejinak činil i Miloš Zeman. Podobně jako on si bude vykládat ústavní pravomoci poněkud volně a účelově, což nutně narazí dříve či později na výklad pravomocí ve vládě, Senátu i Poslanecké sněmovně. Prezident Pavel dokonce může dnešního pětikoaličního hegemonu vnímat jako svěřací kazajku a riziko ohrožující jeho rozlet. Navíc nezapomínejme, že Pavel je „vyučen“ více v amerických zájmech, než v zájmech evropských, zejména německých, což naopak platí pro premiéra Fialu. Tady je zaděláno na budoucí klinč. Jeho načasování a intenzita bude záležet na tom, jak se bude vyvíjet ekonomická a geopolitická přetlačovaná USA a Německa. Tak jako tak, pokud někdo vyčítal Zemanovi (a neřkuli Klausovi), že se pokouší zavést do našich poměrů jakési poloprezidentské vládnutí, pak jsem přesvědčen, že právě to bude poznávací znamení Petra Pavla.

A nakonec nemohu nezmínit skutečnost na těchto volbách asi nejsmutnější: absolutně v nich chyběla jakákoli, byť i sebemenší špetička ideologie. Ne té mechanické, partajnické, ale prostě soubor myšlenek a hodnot, jakým se chce ten či onen pretendent na post hlavy státu řídit ve své funkci. Tuto absenci myšlenkového gruntu už dlouhou dobu vyčítá exprezident Václav Klaus našim deideologizovaným politickým stranám. A nyní to bylo

stvrzeno volbou prezidenta. Nemůžeme se chlácholit, že tak je to v řadě jiných zemí také – typicky ve Francii, Německu a dnes už žel i ve Velké Británii. Tohle je náš problém a my s ním budeme muset žít, končí komentář Petr Žantovský.

(rp,prvnizpravy.cz,petrzantovsky,foto:arch.)

**Líbil se Vám tento článek?
Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem převodem na účet**

Pro platby ze zahraničí: IBANCZ5601000000438974200277
BIC / SWIFT kódKOMBCZPPXXX

Děkujeme, že nás podporujete!